Δελτίο τύπου για τα γεγονότα στην Βραδιά του Ερευνητή (Φοιτητές ΜπτχΥΔ Αρχιτεκτονικής ΕΜΠ)

Ως προπτυχιακοί, μεταπτυχιακοί και υποψήφιοι διδάκτορες της Αρχιτεκτονικής Σχολής ΕΜΠ, θα θέλαμε να δώσουμε τη δική μας οπτική των γεγονότων της Βραδιάς του Ερευνητή (27/09/2024), με σκοπό την αποκατάσταση και την αποσαφήνιση σημείων που υπόκεινται σε κατασκευασμένες και κατευθυνόμενες αφηγήσεις.

Τι είναι η βραδιά του Ερευνητή;

Η Βραδιά του Ερευνητή αποτελεί μια ανοιχτή εκδήλωση στην οποία παρουσιάζονται διάφορα ερευνητικά προγράμματα του ΕΜΠ. Αυτή πραγματοποιείται, εδώ και 11 πλέον χρόνια, στο ιστορικό συγκρότημα του Κάτω Πολυτεχνείου, συγκεκριμένα στο κτίριο Αβέρωφ, όπου λειτουργεί και η σχολή Αρχιτεκτόνων ΕΜΠ. Πρόκειται για έναν θεσμό ο οποίος έρχεται να συνδέσει και να εξαρτά την έρευνα που παράγεται εντός των πανεπιστημίων με τα συμφέροντα επιχειρηματικών ομίλων, μετακυλίοντας, έτσι το πρόβλημα υποχρηματοδότησης των δημόσιων πανεπιστημίων στις πρωτοβουλίες ιδιωτών.

Το χρονικό των γεγονότων έχει ως εξής.

Το κλίμα της εκδήλωσης είθισται όλα τα χρόνια να είναι φιλικό και ανοιχτό προς όλους τους πολίτες όλων των ηλικιακών ομάδων και κυρίως σε νέους και παιδιά. Η Αρχιτεκτονική σχολή ΕΜΠ κατείχε πάντα ενεργό ρόλο σε αυτή τη γιορτή αφού η εκδήλωση αποτελούσε κομμάτι της ακαδημαϊκής της λειτουργίας και συνέβαινε στο πλαίσιο αυτής. Αντιθέτως, η φετινή εικόνα προμήνυε κάτι διαφορετικό, αφού μια μέρα πριν ανακοινώθηκε η παύση της διοικητικής λειτουργίας της σχολής (εστιατόριο, βιβλιοθήκη, γραμματεία, παρουσίαση διπλωματικών εργασιών) και

απαγορεύτηκε η πρόσβαση στο συγκρότημα από το ίδιο κιόλας μεσημέρι. Έπειτα, κατά την προσέλευσή μας ακόμα πιο έκδηλα διαφαινόταν το στρατηγικό πλάνο ελέγχου και επιτήρησης των πρυτανικών αρχών μέσω της συνεργασίας με τις αστυνομικές δυνάμεις, η πολυάριθμη και πάνοπλη παρουσία των οποίων δημιουργούσε εξαρχής ένα έκρυθμο κλίμα έντασης και ανασφάλειας, δυσανάλογο του γιορτινού που συνηθίζεται.

Όπως και κάθε προηγούμενη χρονιά έτσι και φέτος, η έναρξη αυτής της εκδήλωσης προαναγγέλθηκε με την εισήγηση της υπεύθυνης της ΒτΕ κυρίας Α. Μοροπούλου την οποία ακολούθησε ο χαιρετισμός του πρύτανη Ι. Χατζηγεωργίου στην αίθουσα τελετών Καυταντζόγλου. Μόνο που φέτος, κατά τη διάρκεια της ομιλίας του κύριου πρύτανη, και υπό συνεννόηση μαζί του, κάποιοι από τους συνεργάτες του άρχισαν προγραμματισμένα να αποτρέπουν την είσοδο στην αίθουσα σε οποιονδήποτε πέραν των αυστηρά προσκεκλημένων που είχαν ήδη εισέλθει, κλείνοντας την πόρτα. Αυτή η απαγόρευση πρόσβασης προκάλεσε την αναστάτωση των λοιπών παρευρισκομένων φοιτητών, ακαδημαϊκών, δημοσιογράφων που βρισκόταν στο αίθριο του κτιρίου Αβέρωφ. Με την ολοκλήρωση της ομιλίας του πρύτανη, η πόρτα της αίθουσας άνοιξε και το κοινό εισήλθε χειροκροτώντας αποδοκιμαστικά, εκφράζοντας έτσι τη διαφωνία του προς τον απροσδόκητο αποκλεισμό. Στο σημείο αυτό, μετά από εντολή του πρύτανη Ι. Χατζηγεωργίου, εισέβαλαν στην αίθουσα ακαδημαϊκών τελετών ειδικές αστυνομικές δυνάμεις (Ο.Π.Κ.Ε., Δ.Ρ.Α.Σ.Η.) με σκοπό να τρομοκρατήσουν, να προπηλακίσουν και εν τέλη να συλλάβουν διαμαρτυρόμενους.

Με σαφή υπόδειξη του πρύτανη οι αρχές συνέλαβαν αναίτια 2 ερευνητές εντός του αιθρίου του κτιρίου Αβέρωφ και προσήγαγαν 22 φοιτητές · οι 9 από τις προσαγωγές μετατράπηκαν σε συλλήψεις μετά την αποκλειστική συνδρομή του πρύτανη, πηγαίνοντας και καταδεικνύοντας ο ίδιος αυτοπροσώπως στη ΓΑΔΑ τους “υπαίτιους”.

Τα γεγονότα αυτά και η συγκεκριμένη διαχείριση αποτελεί ένα πρωτόγνωρο περιστατικό στην συνολική ιστορία του Πολυτεχνείου. Η συνολικότερη κατάσταση το λιγότερο που θύμιζε ήταν

ακαδημαΪκό χώρο. Η τοποθέτηση του πρύτανη στην επίσημη ομιλία του για “μη συμβατά μοσχεύματα”, την οποία το ΑΠΕ-ΜΠΕ το επίσημο πρακτορείο ειδήσεων έκοψε στο μοντάζ του βίντεο, με αναφορές στη βιολογικοποίηση κοινωνικών ομαδοποιήσεων που αντλεί τις αφορμές του από άκρως νεοφιλελεύθερα και ολοκληρωτικά καθεστώτα. Παράλληλα η παρουσία αστυνομικών δυνάμεων, μέσων καταστολής, επιτήρησης και ελέγχου, σε αυτήν την παραδοσιακά ανοιχτή και εξώστρεφη προς την κοινωνία εκδήλωση, θυμίζει σκοτεινές εποχές. Τα παραπάνω συμβάντα εισόδου προκάλεσαν την άσκηση σωματικής βίας από τις αστυνομικές δυνάμεις στους φοιτητές που χτυπήθηκαν κυριολεκτικά και τους ασκήθηκε πίεση τεράστιας ψυχολογικής βίας στους παρευρισκόμενους. Ο πρύτανης προέβη σε κατάχρηση εξουσίας εκβιάζοντας καταστάσεις καθώς ουδείς λόγος παρέμβασης της ΕΛ.ΑΣ. υπήρξε. Δεν άφησε χώρο έκφρασης λόγου, τόσο στους φοιτητές που ήθελαν να θέσουν ζητήματα λειτουργίας της σχολής Αρχιτεκτόνων, όσο και σε ερευνητές του Σωματείου που ήθελαν να εκφράσουν τις συνθήκες επισφαλούς και απλήρωτης εργασίας στο ίδρυμα αλλά και την αντίθεσή τους στα προγράμματα συνεργασίας του ΕΜΠ με εταιρείες που προωθούν τον πόλεμο στη Παλαιστίνη.

Τα περιστατικά της βραδιάς αποτελούν αποκορύφωμα της συνολικής στρατηγικής της πρυτανικής αρχής η οποία εναρμονίζεται με τις γενικότερες κυβερνητικές πολιτικές για την αποδιάρθρωση της δημόσιας εκπαίδευσης και πολύ στοχευμένα στο συγκρότημα κτιρίων του Πολυτεχνείου. Ως καθημερινοί βιωματικοί απολογητές των αντιδραστικών πρακτικών που θέλει να εφαρμόσει η πρυτανική αρχή σε σχέση με τη λειτουργία της σχολής Αρχιτεκτόνων στεκόμαστε απέναντι στα παρακάτω μέτρα λειτουργίας · επαναλαμβανόμενα lock-out τα Σαββατοκύριακα από τον Απρίλιο, ωράρια λειτουργίας όπου μετά τις 21:00 απαγορεύεται η είσοδος, αποκλεισμός χρήσης αιθουσών, αλλαγή χρήσης χώρων. Οι παραπάνω αποφάσεις δε συνάδουν με τη φυσιογνωμία της αρχιτεκτονικής επιστήμης καθώς συγκεκριμένα η σχολή αρχιτεκτόνων είθισται πάντα να αποτελεί ένα καθημερινό και βραδινό εργαστήριο κοινωνικών και εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων.

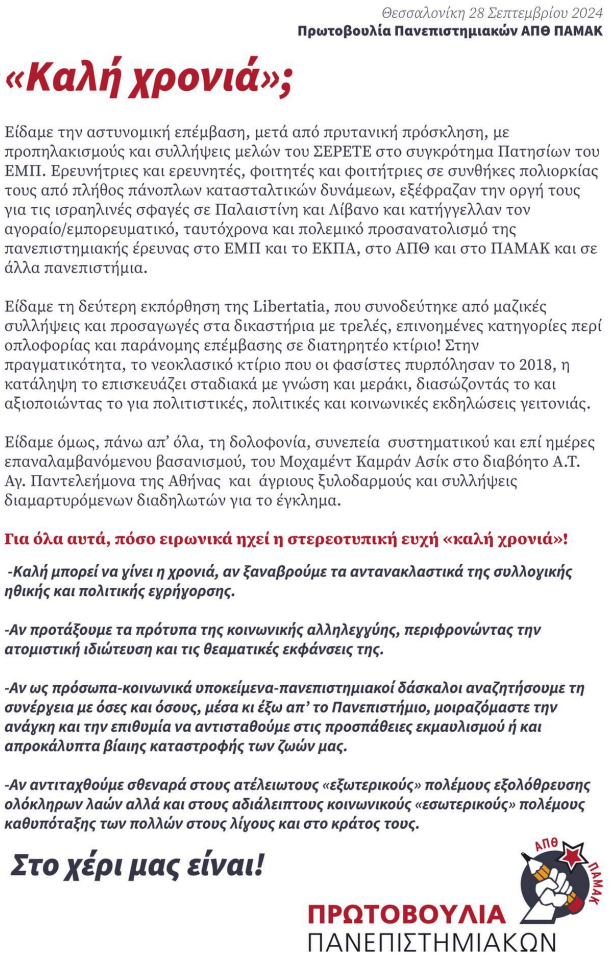
Όλα αυτά δεν αποκρυσταλλώνουν το ρόλο ενός ανώτατου εκπαιδευτικού ιδρύματος στη κοινωνία αφου το μόνο που καταφέρνουν είναι χρόνο με το χρόνο να υποβαθμίζεται η εκπαιδευτική διαδικασία. Ταυτόχρονα η προσπάθεια ερημοποίησης του συγκροτήματος του Πολυτεχνείου προετοιμάζει το έδαφος για επενδύσεις ιδιωτικών κεφαλαίων σε ένα από τα τελευταία “φιλέτα” στο τουριστικοποιημένο και εξευγενισμένο κέντρο της Αθήνας.

Το Πανεπιστήμιο παρέχοντας το πλαίσιο της αμφισβήτησης ως προς τις κυρίαρχες νοοτροπίες, ενισχύει τον κοινωνικό και πολιτικό προβληματισμό και τη δραστηριοποίηση. Η αμφισβήτηση που αναπτύχθηκε μέσα στις πανεπιστημιακές κοινότητες είναι και αυτή που ιστορικά μας έχει βγάλει από τις πιο ζοφερές συνθήκες. θέλουμε ανεμπόδιστη πολιτική και πολιτιστική έκφραση στις πολυάριθμες εγκαταλελειμμένες αίθουσες, και όχι τα σχέδιά πρυτάνεων και κυβέρνησης για ένα απολιθωμένο πολυτεχνείο-μουσείο. Διεκδικούμε η χρήση του χώρου να είναι προσανατολισμένη στις ανάγκες του φοιτητικού σώματος, των υποψήφιων διδακτόρων, των εργαζομένων και της γειτονιάς.

Προπτυχιακοί Μεταπτυχιακοί φοιτητές και Υποψήφιοι Διδάκτορες Αρχιτεκτονικής ΕΜΠ

«Καλή χρονιά»; | Ανακοίνωση της πρωτοβουλίας

πανεπιστημιακών ΑΠΘ ΠΑΜΑΚ

Θεσσαλονίκη 28 Σεπτεμβρίου 2024
Πρωτοβουλία Πανεπιστημιακών ΑΠΘ ΠΑΜΑΚ

«Καλή χρονιά»;

Είδαμε την αστυνομική επέμβαση, μετά από πρυτανική πρόσκληση, με προπηλακισμούς και συλλήψεις μελών του ΣΕΡΕΤΕ στο συγκρότημα Πατησίων του ΕΜΠ. Ερευνήτριες και ερευνητές, φοιτητές και φοιτήτριες σε συνθήκες πολιορκίας τους από πλήθος πάνοπλων κατασταλτικών δυνάμεων, εξέφραζαν την οργή τους για τις ισραηλινές σφαγές σε Παλαιστίνη και Λίβανο και κατήγγελλαν τον αγοραίο/εμπορευματικό, ταυτόχρονα και πολεμικό προσανατολισμό της πανεπιστημιακής έρευνας στο ΕΜΠ και το ΕΚΠΑ, στο ΑΠΘ και στο ΠΑΜΑΚ και σε άλλα πανεπιστήμια.

Είδαμε τη δεύτερη εκπόρθηση της Libertatia, που συνοδεύτηκε από μαζικές συλλήψεις και προσαγωγές στα δικαστήρια με τρελές, επινοημένες κατηγορίες περί οπλοφορίας και παράνομης επέμβασης σε διατηρητέο κτίριο! Στην πραγματικότητα, το νεοκλασικό κτίριο που οι φασίστες πυρπόλησαν το 2018, η κατάληψη το επισκευάζει σταδιακά με γνώση και μεράκι, διασώζοντάς το και αξιοποιώντας το για πολιτιστικές, πολιτικές και κοινωνικές εκδηλώσεις γειτονιάς.

Είδαμε όμως, πάνω απ' όλα, τη δολοφονία, συνεπεία συστηματικού και επί ημέρες επαναλαμβανόμενου βασανισμού, του Μοχαμέντ Καμράν Ασίκ στο διαβόητο Α.Τ. Αγ. Παντελεήμονα της Αθήνας και άγριους ξυλοδαρμούς και συλλήψεις διαμαρτυρόμενων διαδηλωτών για το έγκλημα.

Για όλα αυτά, πόσο ειρωνικά ηχεί η στερεοτυπική ευχή «καλή χρονιά»!

-Καλή μπορεί να γίνει η χρονιά, αν ξαναβρούμε τα αντανακλαστικά της συλλογικής ηθικής και πολιτικής εγρήγορσης.

-Αν προτάξουμε τα πρότυπα της κοινωνικής αλληλεγγύης, περιφρονώντας την ατομιστική ιδιώτευση και τις θεαματικές εκφάνσεις της.

-Αν ως πρόσωπα-κοινωνικά υποκείμενα-πανεπιστημιακοί δάσκαλοι αναζητήσουμε τη συνέργεια με όσες και όσους, μέσα κι έξω απ' το Πανεπιστήμιο, μοιραζόμαστε την ανάγκη και την επιθυμία να αντισταθούμε στις προσπάθειες εκμαυλισμού ή και απροκάλυπτα βίαιης καταστροφής των ζωών μας.

-Αν αντιταχθούμε σθεναρά στους ατέλειωτους «εξωτερικούς» πολέμους εξολόθρευσης ολόκληρων λαών αλλά και στους αδιάλειπτους κοινωνικούς «εσωτερικούς» πολέμους καθυπόταξης των πολλών στους λίγους και στο κράτος τους.

Στο χέρι μας είναι!

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΩΝ
ΑΠΘ ΠΑΜΑΚ

άγριους ξυλοδαρμούς και συλλήψεις διαμαρτυρόμενων διαδηλωτών για το έγκλημα.

Για όλα αυτά, πόσο ειρωνικά ηχεί η στερεοτυπική ευχή «καλή χρονιά»!

-Καλή μπορεί να γίνει η χρονιά, αν ξαναβρούμε τα αντανακλαστικά της συλλογικής ηθικής και πολιτικής εγρήγορσης.

-Αν προτάξουμε τα πρότυπα της κοινωνικής αλληλεγγύης, περιφρονώντας την ατομιστική ιδιώτευση και τις θεαματικές εκφάνσεις της.

-Αν ως πρόσωπα-κοινωνικά υποκείμενα-πανεπιστημιακοί δάσκαλοι αναζητήσουμε τη συνέργεια με όσες και όσους, μέσα κι έξω απ' το Πανεπιστήμιο, μοιραζόμαστε την ανάγκη και την επιθυμία να αντισταθούμε στις προσπάθειες εκμαυλισμού ή και απροκάλυπτα βίαιης καταστροφής των ζωών μας.

-Αν αντιταχθούμε σθεναρά στους ατέλειωτους «εξωτερικούς» πολέμους εξολόθρευσης ολόκληρων λαών αλλά και στους αδιάλειπτους κοινωνικούς «εσωτερικούς» πολέμους καθυπόταξης των πολλών στους λίγους και στο κράτος τους.

Στο χέρι μας είναι!

Θεσσαλονίκη 28 Σεπτεμβρίου 2024
Πρωτοβουλία Πανεπιστημιακών ΑΠΘ ΠΑΜΑΚ

Εργαστήρι Παραγωγής Πολιτικής- Αποικιοκρατίες

Πολεμικός Καπιταλισμός & Αλληλεγγύη των Από Κάτω (Αθήνα)

Ζούμε σε μια περίοδο όπου η συζήτηση για τον πόλεμο είναι μια γενικευμένη συνθήκη. Πριν από δύο χρόνια όταν ξεκίνησε ο πόλεμος στην Ουκρανία κανείς μας ή σχεδόν κανείς δεν πίστευε ότι θα μπορούσε να ξεκινήσει ένας πόλεμος στα εδάφη της Ευρώπης. Κι όμως ξεκίνησε κι ο πόλεμος ήταν πια πολύ κοντά μας. Ενώ φαινομενικά είμαστε θεατές, λόγω της συμμετοχής του Ελληνικού κράτους στους πολέμους της αποικιοκρατίας νιώθουμε περισσότερο από ποτέ ότι μπορούμε να γίνουμε πρωταγωνιστές.

Οι σύγχρονες αποικιοκρατίες, που παράγονται από την κυριαρχία του συμπλέγματος κρατών / κεφαλαίου και διαπερνούν όλα τα κράτη, οδηγούν σε ένα άνευ προηγουμένου ράλλι εξοπλισμών και φέρνουν πιο κοντά τον γενικευμένο πόλεμο. Η έμπρακτη ένωση των από κάτω σε ένα διεθνές κίνημα ειρήνης, αλληλεγγύης και ελευθερίας στη Δύση και στον Νότο είναι περισσότερο επιβεβλημένη από ποτέ.

Βέβαια, δεν είναι μόνο ο στρατιωτικός πόλεμος που απασχολεί τις σύγχρονες κοινωνίες. Η βία του στρατιωτικοποιημένου κράτους καθώς και η βία των οργανωμένων εγκληματικών ομάδων και η βίαιη κυριαρχία πάνω στις καταπιεζόμενες τάξεις, που αυτό συντηρεί, αποτελούν φαινόμενα που διαπερνούν την ιστορία και επηρεάζει την συνοχή των κοινοτήτων μας. Είναι μια μορφή σύγκρουσης που αναδύεται από τις κατεστημένες σχέσεις κυριαρχίας και καταστρέφει τις κοινοτικές σχέσεις, αυξάνοντας την φτωχοποίηση, την κοινωνική απομόνωση, την περιθωριοποίηση. Μιλάμε για συνθήκη στην οποία η βία του (παρα)κράτους και των κυρίαρχων ομάδων που αυτό συντηρεί είναι διάχυτη και ο «εχθρός» εντοπίζεται σε συγκεκριμένες κοινωνικές ομάδες, τους μετανάστες, τα λοατκι άτομο κ.α. πάνω στις οποίες ασκούνται διάφορες μορφές εξουσίας που γίνονται αντιληπτές ως πολεμικές.

Στο πλαίσιο αυτό αξίζει να αναφερθούμε στην χρήση του όρου «υβριδικός πόλεμος», ο οποίος χρησιμοποιήθηκε από κρατικούς αξιωματούχους για να μιλήσει για τους μετανάστες που επιχειρούσαν να εισέλθουν στην Ελλάδα από τον Έβρο. Ως σημαντική αξιολογείται η συμβολή των ΜΜΕ στην κατασκευή ενός δημόσιου λόγου που μιλάει για «πόλεμο» και «εχθρούς» που απειλούν την ειρήνη και την ασφάλεια και ουσιαστικά ενισχύει τα εκάστοτε κυβερνητικά αφηγήματα περί κινδύνου, απειλής και αόρατων εχθρών τα οποία αξιοποιούνται για την ισχυροποίηση της εξουσίας και του ελέγχου που ασκείται πάνω στην κοινωνία.

Οι παραπάνω επισημάνσεις φανερώνουν τη δύναμη και την ισχύ που έχει το αφήγημα του πολέμου εντός των συγκεκριμένων κοινωνικών και πολιτικών συνθηκών και γι’ αυτό τον λόγο έχει σημασία να ασχοληθούμε με αυτή τη θεματική διερευνώντας τις διαστάσεις αυτού του φαινομένου και ψηλαφίζοντας απελευθερωτικές διαστάσεις.

Πέμπτη 10/10 στις 19:30. **στον** Ελεύθερο Κοινωνικό Χώρο «αλτάι»//Free Social Space “altai”

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Εκδήλωση/ Παρουσίαση του 22ου τεύχους του περιοδικού Βαβυλωνία (Αθήνα)

Με αφορμή την έκδοση του 22ου τεύχους του περιοδικού Βαβυλωνία και των εγκαινίων του Κινηματικού βιβλιοπωλείου Λούθιο // Anti-bookstore Lucio διοργανώνουμε εκδήλωση/συζήτηση με τίτλο:
Μπροστά στον Πόλεμο
Αντιεξουσιαστικές προσεγγίσεις για τον πόλεμο χθες και σήμερα

Παραμονή κάθε πολεμικής σύρραξης ή γενικευμένης κρατικής ανθρωποσφαγής παράγονται διαφωνίες, αντιπαραθέσεις, ρήξεις, εντός του αντιεξουσιαστικού αναρχικού, ελευθεριακού χώρου σαν συνέπεια απουσίας μίας ιστορικά σταθερής θέσης και στάσης απέναντι στον πόλεμο. Αυτή η διαπίστωση, δυστυχώς, δεν είναι καινούργια, αλλά έχει βαθιές ρίζες στο παρελθόν και δεν φαίνεται να αναιρείται. Υπάρχει λόγος, λοιπόν, να στοχαστούμε μία σταθερή αναρχική θέση απέναντι στον πόλεμο.

Ποια μπορεί να είναι η αντιεξουσιαστική θέση απέναντι στην κατάσταση πολέμου;

Η κατάσταση πολέμου είναι καθολική. Διαπερνά το σύνολο των κοινωνικών δομών, των κοινωνικών σχέσεων, αλλά και όλων των ατόμων. Ο Δημόσιος χώρος μετατρέπεται σε μια αποκλειστική διαβούλευση ένοπλου ή εν δυνάμει ένοπλου διαλόγου τακτικής και στρατηγικής της πολεμικής δράσης. Ο πόλεμος γίνεται η αισθητή πραγματικότητα, καθώς η απειλή δεν αφορά μόνο τη ζωή, αλλά το σύνολο της ανθρώπινης δημιουργίας. Γίνεται, με άλλα λόγια, κοινωνική σχέση σε όλη τη διάρκειά του που μπορεί να απασχολεί μεγάλη ή μικρή χρονικότητα.

Το ότι ο πόλεμος παράγεται και διαχειρίζεται από το κράτος, δεν απαλλάσσει ούτε τώρα ούτε στο παρελθόν κανέναν, στο βαθμό που παρεμβαίνει στο δημόσιο χώρο, από το να πάρει την α’ ή β’ θέση ή την α’ ή β’ στάση. Σήμερα, όπου τα σύγχρονα εθνοκράτη σε μια διαρκή πολεμική ετοιμότητα που τροφοδοτεί ο εθνικισμός στον οποίο οφείλουν την ύπαρξή τους, αλλά και δέσμια μιας

γεωστρατιωτικής και γεωπολιτικής σε πλανητικό επίπεδο που τα καθιστά σε μια επιπλέον κατάσταση πολεμικής αναμονής, το ερώτημα παραμένει.

Η αναγκαιότητα για μια ενιαία θέση-στάση απέναντι στον πόλεμο από αναρχική-αντιεξουσιαστική οπτική δεν αφορά το ενιαίο της υπόθεσης, αλλά πηγάζει από το γεγονός ότι ουδέποτε και κάτω από οποιεσδήποτε συνθήκες δεν εκφράστηκε μια ενιαία άποψη, όχι από οργανωτική αδυναμία, αλλά από πολιτική και φιλοσοφική ελλειμματικότητα πάνω σε δομικές αντιλήψεις της αναρχικής υπόθεσης.

Είτε “ιμπεριαλιστικός” είτε “αλλυτρωτικός” είτε αμυντικός είτε αντιφασιστικός είτε εθνικός είτε εθνικοαπελευθερωτικός η στάση ήταν αποσπασματική και καταφατική προς όλους τους χαρακτήρες του πολέμου.

Σας προσκαλούμε, λοιπόν, σε έναν αναγκαίο διάλογο για τη στάση του κινήματος πριν και κατά τη διάρκεια του πολέμου.

Καλεσμένοι μας θα είναι μέλη από το εγχείρημα “Σημειώσεις της Στέπας” και το “Academy of Democratic Moderinty“

ΚΡΑΤΟΣ ΡΑΤΣΙΣΤΩΝ ΜΠΑΤΣΩΝ ΒΑΣΑΝΙΣΤΩΝ

Ο Μοχάμεντ Καμράν Ασίκ, γιατί πίσω από κάθε αόρατο υπάρχει μία ανθρώπινη υπόσταση, ήταν μετανάστης πακιστανικής καταγωγής και σύμφωνα με τα δημοσιεύματα του Τύπου που επικαλούνται τις δηλώσεις των οικείων του, πρόκειται για άτομο που ζούσε περίπου είκοσι χρόνια στην Ελλάδα, μιλούσε άπταιστα ελληνικά, είχε άδεια παραμονής και ανθρώπους που τον αναζητούσαν.

Για να μην τα πολυλογούμε : ο Μοχάμεντ βρέθηκε νεκρός στο Α.Τ Αγίου Παντελεήμονα στην Αθήνα, με τις εικόνες του άψυχου σώματός του να προκαλούν ανατριχίλα. Εμφανή ίχνη σωματικής κακοποίησης, στην πλάτη, στα χέρια, ακόμα και στις πατούσες, μεταφέροντάς μας νοερά στις εποχές των βασανιστηρίων με φάλαγγα που έκαναν οι βασανιστές της Χούντας στην ταράτσα της Μπουμπουλίνας. Το ότι ο άνθρωπος αυτός βρέθηκε, μετά από μια βδομάδα που αγνοούνταν, δολοφονημένος μέσα σε ένα από τα πιο αμαρτωλά αστυνομικά τμήματα της Αθήνας, όπου οι μπάτσοι αποτελούσαν τον πιο στενό συνεργάτη των Χρυσαυγιτών κατά τα χρόνια των πογκρόμ απέναντι σε μετανάστες στον Άγιο Παντελεήμονα, δεν μπορεί να είναι καθόλου τυχαίο.

Όσες προσπάθειες κι αν κάνει η ΕΛ.ΑΣ για να κουκουλώσει το θέμα, οι μνήμες τόσων και τόσων ανθρώπων που έχουν βασανιστεί, κακοποιηθεί σωματικά και σεξουαλικά και δολοφονηθεί από ένστολους βασανιστές σε αστυνομικά τμήματα όπως του Άγιου

Παντελεήμονα, δεν αφήνουν περιθώρια να πιστέψουμε τις θεωρίες της. Με τα εκλογικά ποσοστά ακροδεξιών-ρατσιστικών κομμάτων σε αυτά τα Α.Τ να φτάνει ή να ξεπερνάει το 50%, καταλαβαίνουμε ότι στις περισσότερες περιπτώσεις μιλάμε για φασισταριά και ρατσιστές που αντιμετωπίζουν τους μετανάστες, τις πόρνες, τους τοξικοεξαρτημένους και κάθε φτωχοδιάβολο που πέφτει στα χέρια τους, σαν ένα φονεύσιμο και γυμνό από δικαιώματα ον, που αξίζει να πάθει τα χειρότερα. Μιλάμε, φυσικά, για τους ίδιους ανθρώπους που στέκονται σούζα μπροστά στα αφεντικά τους, που μπλέκονται σε όλα τα κυκλώματα διακίνησης ναρκωτικών, προστασίας μαγαζιών, εκβιασμών, διακίνησης ανθρώπινων ψυχών που κυκλοφορεί εκεί έξω.

Τι να περιμένει, όμως, κανείς από τους ένστολους προστάτες, όταν ο εντολοδόχος τους, δηλαδή το Κράτος, έχει ως δομικό στοιχείο τον ρατσισμό. Τα χέρια των ένστολων είναι λυτά και ανεξέλεγκτα γιατί το ελληνικό κράτος έχει θεμελιωθεί πάνω στις αρχές του δωσιλογισμού και της ρουφιανιάς των παρακρατικών συμμάχων του. Στις μέρες μας, έχει βρει πιο «νόμιμους» τρόπους να δολοφονεί τους μετανάστες, πνίγοντάς τους στο Αιγαίο ή στον Έβρο με τις ευλογίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Τουρκίας και των υπόλοιπων κρατών-δολοφόνων και αφήνει τη «βρώμικη» δουλειά στους αστυνομικούς-βασανιστές, οι οποίοι σε σκοτεινά σοκάκια, σε δρόμους χωρίς κάμερες, στα σύνορα και στα υγρά μπουντρούμια της ελληνικής δημοκρατίας φονεύουν τους εξαθλιωμένους και τους πετάνε στα αζήτητα σαν το σκυλί στ’ αμπέλι.

Απέναντι σε αυτήν την συνεχιζόμενη τάση απανθρωποποίησης της ελληνικής κοινωνίας, που ψάχνει να βρει στην ιστορία του θύματος τις λέξεις για να δικαιολογήσει τον βασανισμό του, πρέπει να ορθώσουμε ανάστημα αξιοπρέπειας και αντίστασης. Όχι απλά να μην συνηθίσουμε ακόμα λίγο θάνατο, αλλά να δημιουργήσουμε εκείνες τις κοινωνικές αντιστάσεις των από τα κάτω που θα μας επιτρέψουν να τσακίσουμε την ιδεολογία του μίσους, να κάνουμε τους ένστολους φρουρούς, τους ακροδεξιούς συμμάχους τους και το κράτος-δολοφόνο που συγκαλύπτει στυγερά εγκλήματα, να φοβηθούν από την δικαιοσύνη που μόνο μία

κοινωνία με μνήμη και συνείδηση μπορεί να επιβάλει.

ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΒΑΒΥΛΩΝΙΑ – ΣΗΜΕΙΑ ΔΙΑΚΙΝΗΣΗΣ

ΑΤΤΙΚΗ

- Ελεύθερος Κοινωνικός Χώρος Αλτάι – Εξάρχεια, Θεμιστοκλέους 65
- Κινηματικό βιβλιοπωλείο Λούθιο – Εξάρχεια, Οικονόμου 6
- Περίπτερο πλ. Εξαρχείων – Στουρνάρη και Σπ. Τρικούπη
- Closer Bbooks Coffee And More Εξάρχεια – Θεμιστοκλέους 74
- Εναλλακτικό Βιβλιοπωλείο – Εξάρχεια, Θεμιστοκλέους 37
- Βιβλιοπωλείο Κομπραί – Εξάρχεια, Διδότου 34
- Κατάστημα Ψιλικών-Εντύπων – Εξάρχεια, Βαλτετσίου 51
- Αυτοδιαχειριζόμενο Καφενείο Σκάλα – Εξάρχεια, Κωλέττη 29
- Βιβλιοπωλείο Ναυτίλος – Εξάρχεια, Χ. Τρικούπη 28
- Βιβλιοπωλείο Πολιτεία – Ασκληπιού 1-3
- Βιβλιοπωλείο Πρωτοπορία – Γραβιάς 3
- Βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης – Κυψέλη, Φωκ. Νέγρη 61
- Κοινωνικό Πολιτιστικό Κέντρο “Λαμπηδόνα” – Βύρωνας, Άλσος Αγ.Τριάδας
- Υπόστεγο – Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι Αργυρούπολης – 25ης Μαρτίου 38
- Βοτανικός Κήπος Πετρούπολης – Κεφαλληνίας 14

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

- Ελεύθερος Κοινωνικός Χώρος Σχολείο – Βασ. Γεωργίου & Μπιζανίου
- Ακυβέρνητες Πολιτείες Συνεργατικό Βιβλιοπωλείο-Καφέ – Αλεξάνδρου Σβώλου 28
- Belleville sin patron Συνεργατικό Καφέ Μπαρ-Βιβλιοπωλείο – Φιλίππου 80-82
- Βιβλιοπωλείο Το Κεντρί – Δημητρίου Γούναρη 22
- Πολιτικός Χώρος Διαρκή Αγώνα – Γκαρμπολά 12
- Α.Σ. Απάλευτος – Βαρβάκη 4
- The Lab Tshirt – Α. Παπαναστασίου 24
- Κατάληψη Φάμπρικα Υφανέτ – Ομήρου & Περδικα

ΠΑΤΡΑ

- Αυτοδιαχειριζόμενος χώρος Επί τα Πρόσω – Πατρέως 87

ΑΜΟΡΓΟΣ Επικοινωνήστε με τη σελίδα μας στο FB η στο email : **periodikobabylonia@gmail.com**

ΑΓΡΙΝΙΟ

- Α.Α.Σ.Α. Ασαλάγητος – Πλατεία Λουριώτου
- Σείριος-Εναλλακτικό Καφενείο – Πάνου Σούλου 3
- Συνεταιριστικό Καφενείο Ακροβάτης – Καραϊσκάκη 16
- Βιβλιοπωλείο Επίκουρος – Σουλίου 34-36
- Η Λέσχη του Βιβλίου – Αναστασιάδη 2
- Βιβλιοπωλείο Αγαύη – Καραπαπά 16

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ

- Α. Σ. Φουρτούνα – Βυζβυζή 42

ΒΟΛΟΣ

- Στέκι Μεταναστών – Λαχανά 48

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

- Βιβλιοπωλείο Αναλόγιο – Ρούσσου Χούρδου 8

ΙΩΑΝΝΙΝΑ

- Ελεύθερος Κοινωνικός Χώρος Αλιμούρα – Αραβαντινού 6
- Συνεργατικό Καφενείο Αυτουργός – Κατσαρή 11
- Βιβλιοπωλείο Αναγνώστης – Πυρσινέλλα 11

ΚΑΡΔΙΤΣΑ

- Κοινωνικός Χώρος Αλληλεγγύης και Αγώνα

ΚΩΣ

- Κοινωνικός χώρος Μανδηλαρά 32

ΛΙΒΑΔΕΙΑ

- Στέκι Ρήξης Λιβαδειάς – Πλατεία Ταμπάχνας

ΜΥΤΙΛΗΝΗ

- Κατάληψη στο Μπίνειο

ΡΟΔΟΣ

- Κινητό κινηματικό Βιβλιοπωλείο Άγρωστη

ΤΡΙΚΑΛΑ

- Ανάρες Ελευθεριακή Συνέλευση Rossonero – Αμαλίας 18

ΧΑΝΙΑ

- Κατάληψη Rosa Nera

Πολιτικό περιοδικό ΒΑΒΥΛΩΝΙΑ

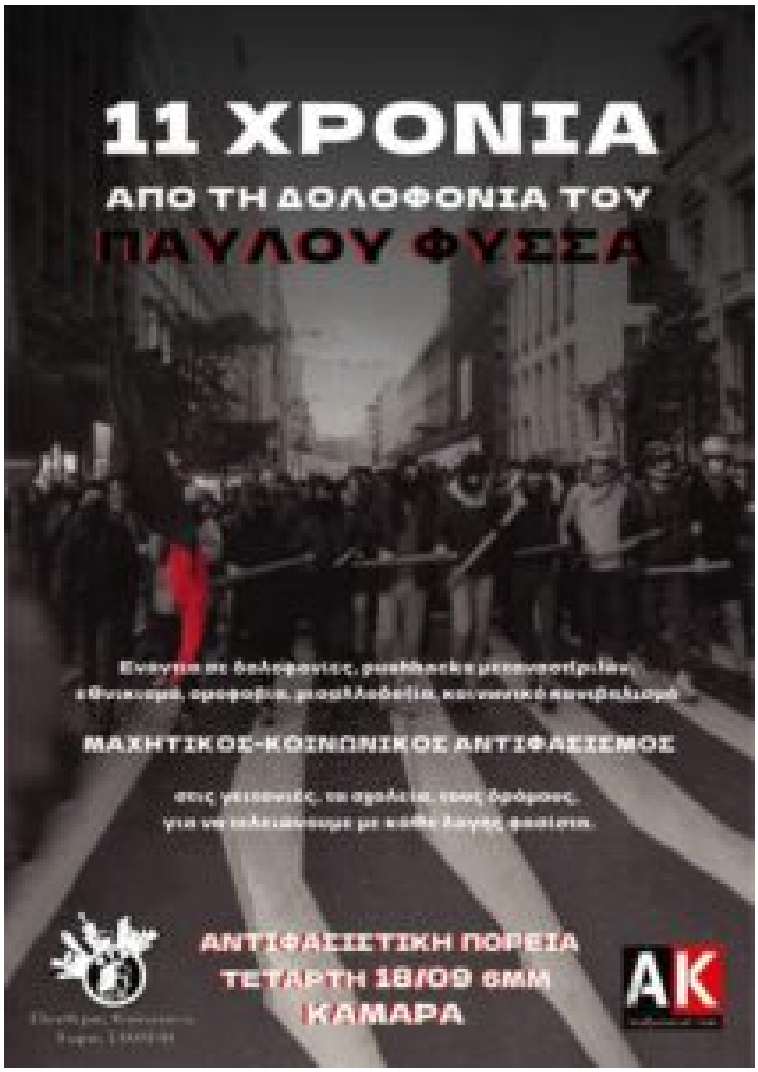
Επικοινωνία:

Mail: **periodikobabylonia@gmail.com**

Facebook : periodikobabylonia

Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΤΣΑΚΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟΥΣ

ΔΡΟΜΟΥΣ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΓΙΑ ΤΑ 11 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΦΥΣΣΑ(ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ)

11 χρόνια πριν, τα ξημερώματα της 18ης Σεπτεμβρίου 2013, στο Κερατσίνι της Αττικής, ο Παύλος Φύσσας δολοφονείται από τα τάγματα εφόδου της Χρυσής Αυγής. Στο σήμερα, ο αγώνας ενάντια στο φασισμό και τα διάφορα προσωπεία που ενσαρκώνει, παραμένει ακόμα επίκαιρος και σημαντικός για τις ζωές μας, αλλά και για την ζωή του κάθε καταπιεσμένου ανθρώπου αυτής της κοινωνίας.

Ο φασισμός είναι κοινωνικό φαινόμενο, άρρηκτα συνδεδεμένο με την εξουσία, το κράτος και το κεφάλαιο, με αποτέλεσμα να μεταλλάσσεται και να παίρνει διάφορες μορφές μέσα στα χρόνια. Φέτος, μια σημαντική έκφραση του αναδυόμενου νεοφασιστικού στοιχείου ήταν τα ρατσιστικά πογκρόμ στην Αγγλία. Στις 29 Ιουλίου, στο Σάουθπορτ, υστέρα από μια δολοφονική επίθεση

(όπου θύτης ήταν πιθανότατα κάποιος ανήλικος με καταγωγή από τη Ρουάντα, χώρα με 95% χριστιανικό στοιχείο, όπως και οι Άγγλοι εκκολαπτόμενοι Άντριου Τέιτ και όχι κάποιος ισλαμιστής όπως αρχικώς πιθανολογήθηκε) που είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο τριών παιδιών και τον τραυματισμό δέκα ατόμων, ακροδεξιοί σε όλη την χώρα ακολουθώντας την πάγια τακτική γενίκευσης μέσω πογκρόμ, βγήκαν στους δρόμους με στόχο να «τιμωρήσουν» (λιντσάρουν) οποιοδήποτε άνθρωπο θεωρούσαν ένοχο, δηλαδή αδύναμους και φτωχούς μετανάστες, όπως συνηθίζουν να κάνουν όλοι οι θρασύδειλοι του είδους τους.

Παράλληλα, αυτό το γεγονός εμφάνισης των φασιστών στους δρόμους είναι αποτέλεσμα της γενικής ανόδου της ακροδεξιάς σε όλη τη Δύση σε θεσμικό και μη επίπεδο. Καθώς περνάει ο καιρός, στο μυαλό του μέσου ευρωπαίου φαίνεται αναπόφευκτη η εκλογική νίκη του φασιστικού μορφώματος Λεπέν που οδηγεί σε ένα καθεστώς πλήρους κανονικοποίησης του ακροδεξιού λόγου.

Φυσικά, όλα αυτά τα βλέπουμε και στην ελληνική κοινωνία. Φασιστικές πρακτικές εντοπίζουμε αρχικά στα σύνορα της χώρας. Από τον ποταμό Έβρο μέχρι και τα νησιά του Αιγαίου οι επαναπροωθήσεις αποτελούν καθεστώς, βάζοντας στο στόχαστρο κάθε ταλαιπωρημένο άνθρωπο που θέλει να βρει ένα καλύτερο μέλλον. Οι επαναπροωθήσεις αυτές, πολλές φορές καταλήγουν θανατηφόρες, κάνοντάς μας να μετράμε κρατικές δολοφονίες, όπως στην περίπτωση του ναυαγίου της Πύλου, με εκατοντάδες νεκρούς. Στο βάζο με το μέλι που ονομάζεται «υπεράσπιση των συνόρων» έχουν βουτηγμένα τα χέρια τους διάφορα κομμάτια της ελληνικής κοινωνίας. Από το ΑΠΘ και το ΕΜΠ που παράγουν έρευνα χρηματοδοτούμενη από ευρωπαϊκά προγράμματα για το στρατό και την αστυνομία στο πλαίσιο «διαφύλαξης» των συνόρων, μέχρι και τους διάφορους εφοπλιστές (βλ. Μαρινάκης) με την έμπρακτη στήριξη των σωμάτων ασφαλείας και των «ηρωικών» μας συνοριοφυλάκων.

Πιο συγκεκριμένα στη Θεσσαλονίκη την Παρασκευή 06/09 και έπειτα από συναυλία στην περιοχή της Νεάπολης, 15 περίπου φασιστοειδή επιτέθηκαν σε παρέα 6 ατόμων οι οποίοι έφεραν

αντιφασιστικά χαρακτηριστικά. Μία επίθεση που έρχεται να συμπληρώσει σειρά απο γεγονότα τους τελευταίους μήνες (βλ. φασιστικά σύμβολα στο βιβλιοπωλείο "Ακυβέρνητες Πολιτείες" στο κέντρο και στη Λαϊκή Βιβλιοθήκη στη Νεάπολη, επίθεση σε τρανς άτομο στην πλ. Αριστοτελους κ.α.) που δηλητηριάζουν τους δρόμους και τις πλατείες αυτής της πόλης με σκοταδιστικές πρακτικές και αντιλήψεις.

Στο πλαίσιο του κοινωνικού διαχωρισμού που προαναφέρθηκε, έχει εισαχθεί και στα μέρη μας ένα νέο ρεύμα φασιστικής ρητορικής εν ονόματι "anti-woke". Αυτό το «κίνημα», στην βάση του αποτελείται από άτομα με αντιδραστικές πολιτισμικές πεποιθήσεις, που εναντιώνονται στη διεκδίκηση αναγνώρισης και ορατότητας διαφόρων ευάλωτων κοινωνικών ομάδων (μετανάστ(ρι)ες-α, ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα, θυληκότητες κλπ.) Αυτή η ρητορική, που προάγει ως ανώτερο το ανδρικό φύλο που επιβάλλεται σε ένα υποτιθέμενο κατώτερο γυναικείο, αποτέλεσμα μιας πατριαρχικά δομημένης κοινωνίας, οδηγεί σε κακοποιητικές συμπεριφορές που μπορεί να δέχεται ένα παιδί για να μεγαλώνει με βάση τον «κοινωνικό ρόλο» που έρχεται πακέτο με το βιολογικό του φύλο μέχρι την ενδοοικογενειακή σωματική και λεκτική κακοποίηση που μπορεί να δέχεται μια γυναίκα, ακραία έκφραση της οποίας αποτελούν οι γυναικοκτονίες που έχουμε κουραστεί να μετράμε, ενώ το έχουμε δει να αποτυπώνεται και στο δρόμο με διάφορες ομοφοβικές επιθέσεις, με χαρακτηριστικό συμβάν την επίθεση μιας μάζας ανήλικων φασιστοειδών σε δύο κουιρ άτομα, τον Μάρτιο του '24, στην Πλατεία Αριστοτέλους της Θεσσαλονίκης. Η "anti-woke" ρητορική, εργαλειοποιείται και από τα ελληνικά ακροδεξιά κόμματα ως τροφή για τον κάθε πικραμένο-η που αποτελεί την εκλογική τους βάση και που το υπαρξιακό του άγχος για επιβίωση το στρέφει πολύ βολικά ενάντια σε όσους νιώθει ότι αποτελούν απειλή για τα ήθη, τις παραδόσεις και τις εθνικές του πεποιθήσεις.

Ο φασισμός αποτελεί δομικό στοιχείο στη συγκρότηση των εθνών κρατών της νεωτερικότητας. Αποτελεί μια ριζοσπαστική έκφανση του δομικού ρατσισμού, της αποικιοκρατίας και του εθνικισμού

που ενυπάρχουν σε όλα τα κράτη της Δύσης από τη στιγμή της δημιουργίας τους. Εκπληρώνει το ρόλο του μέσα σε συνθήκες κοινωνικής κρίσης, εμφανιζόμενος ως αντισυστημική και ριζοσπαστική λύση απέναντι στην αμηχανία και την ανικανότητα του κοινοβουλευτισμού. Ο φασισμός ενσαρκώνει σε πιο παροξυσμικό βαθμό, τον βαθύ ρατσισμό του δυτικού κόσμου απέναντι στις κοινωνικές ομάδες που θεωρεί κατώτερες και «γυμνές» από δικαιώματα, ενώ παράλληλα και παρά την δήθεν αντικαπιταλιστική ρητορική του, αποτελεί μία σωτήρια για τον καπιταλισμό δύναμη, λειτουργώντας ως τσιράκι των ισχυρών αφεντικών, όποτε αυτοί τον χρειάζονται.

Όταν κάποιος σοκάρεται με τη βία των φασιστών απέναντι στους αδύναμους, θα πρέπει να θυμάται ότι οι κοινωνίες μας είναι βουτηγμένες μέσα στον εθνικισμό, το μιλιταρισμό, την πατριαρχία και το μίσος για το διαφορετικό που ενσαρκώνεται με τις μορφές της μετανάστριας, του πρόσφυγα, του ατόμου που δεν «ικανοποιεί» τα κοινωνικά και σεξουαλικά στάνταρ, του κοινωνικού αγωνιστή που αντιστέκεται στο υπάρχον και βολικά βαφτίζεται βολεμένος από όσους δεν σκοπεύουν να κουνήσουν ούτε το μικρό τους δαχτυλάκι για την ανατροπή της υπάρχουσας άθλιας κατάστασης που ζούμε.

Το να παλεύεις ενάντια στον φασισμό, σημαίνει πολλά πράγματα : σημαίνει να παλεύεις ενάντια στην κοινωνική αδικία, ενάντια στην κρατική εξουσία, την καπιταλιστική βαρβαρότητα, το ρατσισμό απέναντι στους αδύναμους, να παλεύεις ενάντια στον πόλεμο και τον εθνικιστικό παροξυσμό. Σημαίνει, επίσης, να τσακίζεις τους φασίστες όπου τους βρεις. Επειδή η μνήμη δεν είναι σκουπίδι, ούτε μουσειακό έκθεμα που μας «θυμίζει» την ναζιστική και φασιστική κτηνωδία σαν να είναι κάτι περασμένο και μακρινό, δεν ξεχνάμε και δεν πρόκειται ποτέ να ξεχάσουμε ούτε τον Παύλο Φύσσα, ούτε τον Σεχζάτ Λουκμάν, ούτε τους ανώνυμους νεκρούς μετανάστες και πρόσφυγες, αλλά θα συνεχίσουμε να τσακίζουμε τους φασίστες παντού, στήνοντας παντού αναχώματα κοινωνικού και μαχητικού αντιφασισμού.

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ – ΤΕΤΑΡΤΗ 18/09 ΣΤΙΣ 18:00, ΚΑΜΑΡΑ (Κοινό

μπλοκ με τον Ελεύθερο Κοινωνικό Χώρο Σχολείο)

Ο ΠΑΥΛΟΣ ΖΕΙ ΤΣΑΚΙΣΤΕ ΤΟΥΣ ΝΑΖΙ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ-ΜΑΧΗΤΙΚΟΣ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΜΟΣ ΠΑΝΤΟΥ

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης

Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΤΣΑΚΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ – ΠΟΡΕΙΑ 18/09 – 18:00 (ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ)

11 χρόνια πριν, τα ξημερώματα της 18ης Σεπτεμβρίου 2013, στο Κερατσίνι της Αττικής, ο Παύλος Φύσσας δολοφονείται από τα τάγματα εφόδου της Χρυσής Αυγής. Στο σήμερα, ο αγώνας ενάντια στο φασισμό και τα διάφορα προσωπεία που ενσαρκώνει, παραμένει ακόμα επίκαιρος και σημαντικός για τις ζωές μας, αλλά και για την ζωή του κάθε καταπιεσμένου ανθρώπου αυτής της κοινωνίας.
Ο φασισμός είναι κοινωνικό φαινόμενο, άρρηκτα συνδεδεμένο με την εξουσία, το κράτος και το κεφάλαιο, με αποτέλεσμα να μεταλλάσσεται και να παίρνει διάφορες μορφές μέσα στα χρόνια. Φέτος, μια σημαντική έκφραση του αναδυόμενου νεοφασιστικού στοιχείου ήταν τα ρατσιστικά πογκρόμ στην Αγγλία. Στις 29 Ιουλίου, στο Σάουθπορτ, υστέρα από μια δολοφονική επίθεση (όπου θύτης ήταν πιθανότατα κάποιος ανήλικος με καταγωγή από τη Ρουάντα, χώρα με 95% χριστιανικό στοιχείο, όπως και οι Άγγλοι εκκολαπτόμενοι Άντριου Τέιτ και όχι κάποιος ισλαμιστής όπως αρχικώς πιθανολογήθηκε) που είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο τριών παιδιών και τον τραυματισμό δέκα ατόμων, ακροδεξιοί σε όλη την χώρα ακολουθώντας την πάγια τακτική γενίκευσης μέσω

πογκρόμ, βγήκαν στους δρόμους με στόχο να «τιμωρήσουν» (λιντσάρουν) οποιοδήποτε άνθρωπο θεωρούσαν ένοχο, δηλαδή αδύναμους και φτωχούς μετανάστες, όπως συνηθίζουν να κάνουν όλοι οι θρασύδειλοι του είδους τους.
Παράλληλα, αυτό το γεγονός εμφάνισης των φασιστών στους δρόμους είναι αποτέλεσμα της γενικής ανόδου της ακροδεξιάς σε όλη τη Δύση σε θεσμικό και μη επίπεδο. Καθώς περνάει ο καιρός, στο μυαλό του μέσου ευρωπαίου φαίνεται αναπόφευκτη η εκλογική νίκη του φασιστικού μορφώματος Λεπέν που οδηγεί σε ένα καθεστώς πλήρους κανονικοποίησης του ακροδεξιού λόγου.
Φυσικά, όλα αυτά τα βλέπουμε και στην ελληνική κοινωνία. Φασιστικές πρακτικές εντοπίζουμε αρχικά στα σύνορα της χώρας. Από τον ποταμό Έβρο μέχρι και τα νησιά του Αιγαίου οι επαναπροωθήσεις αποτελούν καθεστώς, βάζοντας στο στόχαστρο κάθε ταλαιπωρημένο άνθρωπο που θέλει να βρει ένα καλύτερο μέλλον. Οι επαναπροωθήσεις αυτές, πολλές φορές καταλήγουν θανατηφόρες, κάνοντάς μας να μετράμε κρατικές δολοφονίες, όπως στην περίπτωση του ναυαγίου της Πύλου, με εκατοντάδες νεκρούς. Στο βάζο με το μέλι που ονομάζεται «υπεράσπιση των συνόρων» έχουν βουτηγμένα τα χέρια τους διάφορα κομμάτια της ελληνικής κοινωνίας. Από το ΑΠΘ και το ΕΜΠ που παράγουν έρευνα χρηματοδοτούμενη από ευρωπαϊκά προγράμματα για το στρατό και την αστυνομία στο πλαίσιο «διαφύλαξης» των συνόρων, μέχρι και τους διάφορους εφοπλιστές (βλ. Μαρινάκης) με την έμπρακτη στήριξη των σωμάτων ασφαλείας και των «ηρωικών» μας συνοριοφυλάκων.
Αυτές τις πρακτικές, δεν τις βλέπουμε μόνο στα σύνορα και στα ακριτικά νησιά της χώρας, αλλά εντοπίζονται παντού μέσα στην ελληνική κοινωνία. Στην πόλη μας, μόνο όσοι εθελοτυφλούν δε βλέπουν τους κοινωνικούς και ταξικούς διαχωρισμούς που επιβάλλονται στον άμεσα εκμεταλλεύσιμο πληθυσμό των Ιωαννίνων. Στα Γιάννενα, το κοινό μυστικό για το οποίο κανένας δεν μιλάει, είναι αυτό του κυκλώματος εκμετάλλευσης που έχει χτιστεί μεταξύ ελληνικού κράτους, Περιφέρειας Ηπείρου, Καμπ Κατσικάς, ΜΚΟ-νταβατζήδων και πτηνοτροφικών μονάδων, με θύμα τον προσφυγικό πληθυσμό της πόλης.
Σε μια κίνηση που θυμίζει τις εποχές του δουλεμπορίου και της μετακίνησης των πληθυσμών για την εκπλήρωση των καπιταλιστικών στόχων ανάπτυξης, οι μεγάλες πτηνοτροφικές μονάδες της Ηπείρου, Πίνδος και Νιτσιάκος, χρησιμοποιούν μη καταγεγραμμένους πρόσφυγες και προσφύγισσες ως φθηνό εργατικό

δυναμικό, βάζοντάς τους για εργασία στους πιο επικίνδυνους τομείς του εργοστασίου, όπως τα σφαγεία, πετώντας τους ένα ψωρομερόκάματο. Όλα αυτά, διαδραματίζονται υπό την αιγίδα του ελληνικού κράτους και του περιφερειάρχη Ηπείρου Καχριμάνη, με την άριστη συνεργασία του Καμπ Κατσικάς, που «ξεφορτώνεται» πρόσφυγες χωρίς χαρτιά και των ΜΚΟ/Νταβατζήδων, που παίρνουν και αυτοί την προμήθειά τους κατευθύνοντας τους ανθρώπους να δουλέψουν σε αυτά τα κάτεργα.

Στο πλαίσιο του κοινωνικού διαχωρισμού που προαναφέρθηκε, έχει εισαχθεί και στα μέρη μας ένα νέο ρεύμα φασιστικής ρητορικής εν ονόματι "anti-woke". Αυτό το «κίνημα», στην βάση του αποτελείται από άτομα με αντιδραστικές πολιτισμικές πεποιθήσεις, που εναντιώνονται στη διεκδίκηση αναγνώρισης και ορατότητας διαφόρων ευάλωτων κοινωνικών ομάδων (μετανάστ(ρι)ες-α, ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα, θυληκότητες κλπ.) Αυτή η ρητορική, που προάγει ως ανώτερο το ανδρικό φύλο που επιβάλλεται σε ένα υποτιθέμενο κατώτερο γυναικείο, αποτέλεσμα μιας πατριαρχικά δομημένης κοινωνίας, οδηγεί σε κακοποιητικές συμπεριφορές που μπορεί να δέχεται ένα παιδί για να μεγαλώνει με βάση τον «κοινωνικό ρόλο» που έρχεται πακέτο με το βιολογικό του φύλο μέχρι την ενδοοικογενειακή σωματική και λεκτική κακοποίηση που μπορεί να δέχεται μια γυναίκα, ακραία έκφραση της οποίας αποτελούν οι γυναικοκτονίες που έχουμε κουραστεί να μετράμε, ενώ το έχουμε δει να αποτυπώνεται και στο δρόμο με διάφορες ομοφοβικές επιθέσεις, με χαρακτηριστικό συμβάν την επίθεση μιας μάζας ανήλικων φασιστοειδών σε δύο κουιρ άτομα, τον Μάρτιο του '24, στην Πλατεία Αριστοτέλους της Θεσσαλονίκης. Η "anti-woke" ρητορική, εργαλειοποιείται και από τα ελληνικά ακροδεξιά κόμματα ως τροφή για τον κάθε πικραμένο-η που αποτελεί την εκλογική τους βάση και που το υπαρξιακό του άγχος για επιβίωση το στρέφει πολύ βολικά ενάντια σε όσους νιώθει ότι αποτελούν απειλή για τα ήθη, τις παραδόσεις και τις εθνικές του πεποιθήσεις.

Ο φασισμός αποτελεί δομικό στοιχείο στη συγκρότηση των εθνών κρατών της νεωτερικότητας. Αποτελεί μια ριζοσπαστική έκφανση του δομικού ρατσισμού, της αποικιοκρατίας και του εθνικισμού που ενυπάρχουν σε όλα τα κράτη της Δύσης από τη στιγμή της δημιουργίας τους. Εκπληρώνει το ρόλο του μέσα σε συνθήκες κοινωνικής κρίσης, εμφανιζόμενος ως αντισυστημική και ριζοσπαστική λύση απέναντι στην αμηχανία και την ανικανότητα του κοινοβουλευτισμού. Ο φασισμός ενσαρκώνει σε πιο

παροξυσμικό βαθμό, τον βαθύ ρατσισμό του δυτικού κόσμου απέναντι στις κοινωνικές ομάδες που θεωρεί κατώτερες και «γυμνές» από δικαιώματα, ενώ παράλληλα και παρά την δήθεν αντικαπιταλιστική ρητορική του, αποτελεί μία σωτήρια για τον καπιταλισμό δύναμη, λειτουργώντας ως τσιράκι των ισχυρών αφεντικών, όποτε αυτοί τον χρειάζονται.
Όταν κάποιος σοκάρεται με τη βία των φασιστών απέναντι στους αδύναμους, θα πρέπει να θυμάται ότι οι κοινωνίες μας είναι βουτηγμένες μέσα στον εθνικισμό, το μιλιταρισμό, την πατριαρχία και το μίσος για το διαφορετικό που ενσαρκώνεται με τις μορφές της μετανάστριας, του πρόσφυγα, του ατόμου που δεν «ικανοποιεί» τα κοινωνικά και σεξουαλικά στάνταρ, του κοινωνικού αγωνιστή που αντιστέκεται στο υπάρχον και βολικά βαφτίζεται βολεμένος από όσους δεν σκοπεύουν να κουνήσουν ούτε το μικρό τους δαχτυλάκι για την ανατροπή της υπάρχουσας άθλιας κατάστασης που ζούμε.
Το να παλεύεις ενάντια στον φασισμό, σημαίνει πολλά πράγματα : σημαίνει να παλεύεις ενάντια στην κοινωνική αδικία, ενάντια στην κρατική εξουσία, την καπιταλιστική βαρβαρότητα, το ρατσισμό απέναντι στους αδύναμους, να παλεύεις ενάντια στον πόλεμο και τον εθνικιστικό παροξυσμό. Σημαίνει, επίσης, να τσακίζεις τους φασίστες όπου τους βρεις. Επειδή η μνήμη δεν είναι σκουπίδι, ούτε μουσειακό έκθεμα που μας «θυμίζει» την ναζιστική και φασιστική κτηνωδία σαν να είναι κάτι περασμένο και μακρινό, δεν ξεχνάμε και δεν πρόκειται ποτέ να ξεχάσουμε ούτε τον Παύλο Φύσσα, ούτε τον Σεχζάτ Λουκμάν, ούτε τους ανώνυμους νεκρούς μετανάστες και πρόσφυγες, αλλά θα συνεχίσουμε να τσακίζουμε τους φασίστες παντού, στήνοντας παντού αναχώματα κοινωνικού και μαχητικού αντιφασισμού.
ΠΛΑΙΣΙΩΝΟΥΜΕ ΤΟ ΜΠΛΟΚ ΤΟΥ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗ 18/09 ΣΤΙΣ 18:00 ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ
Ο ΠΑΥΛΟΣ ΖΕΙ ΤΣΑΚΙΣΤΕ ΤΟΥΣ ΝΑΖΙ
Χειρονομία – Αντιεξουσιαστική Κίνηση

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ/ΠΟΡΕΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ 15/09 12:00 ΣΤΟ ΡΟΛΟΙ ΤΗΣ ΝΕΑΠΟΛΗΣ

Την Παρασκευή 06/09 και έπειτα από συναυλία στην περιοχή της Νεάπολης, 15 περίπου φασιστοειδή επιτεθηκαν σε παρέα 6 ατόμων οι οποίοι έφεραν αντιφασιστικά χαρακτηριστικά. Μία επίθεση που έρχεται να συμπληρώσει σειρά απο γεγονότα τους τελευταίους μήνες (βλ. φασιστικά σύμβολα στο βιβλιοπωλείο Ακυβέρνητες Πολιτείες στο κέντρο και στη λαϊκή βιβλιοθήκη στη Νεάπολη, επίθεση σε τρανς άτομο στην πλ. Αριστοτελους κ.α.) που δηλητηριάζουν τους δρομους και τις πλατείες αυτής της πόλης με σκοταδιστικές πρακτικές και αντιλήψεις.
11 χρόνια μετά την δολοφονία του Παύλου Φύσσα (Killah P) απο τους νεοναζί της Χρυσής Αυγής, βλέπουμε ακροδεξιά σκουπίδια και γκρούπες να κερδίζουν έδαφος (πάντα βάζοντας το στα πόδια ακριβώς μετά), καθώς ήταν και θα είναι αναπόσπαστο κομμάτι του κράτους και του κεφαλαίου που τα εργαλειοποιούν για την επίτευξη των δικών τους συμφερόντων.
Εκμεταλλευόμενοι μία περιοδο οικονομικής επισφάλειας, υπέρμετρης ακρίβειας, εξώσεων, πολέμου και αναταραχών, η Ακροδεξιά βρίσκει χώρο να αναπτύξει τη δική της ρητορική μίσους στο όνομα κάποιας υπεροχής έναντι των πιο αδύναμων και καταπιεσμένων. Είτε είναι αντιεξουσιαστές, αντιφασίστ(ρι)ες, απεργοί/ές, ΛΟΑΤΚΙ+, μετανάστ(ρι)ες και ρομά, το κουβάρι του φασισμού ξετυλίγεται επικίνδυνα και ο μόνος τροπος να το αντιμετωπίσουμε είναι συλλογικά, κοινωνικά και μαχητικά.
Κόντρα σε όλο αυτόν τον κοινωνικό κανιβαλισμό και το σκοτάδι της μισαλλοδοξίας προτάσσουμε την αλληλεγγύη, την συνύπαρξη και την πολυμορφία στις γειτονιές πέρα από κάθε φυλή και φύλο. Στεκόμαστε απέναντι σε φασιστικές απειλές και πρακτικές, αγωνιζόμαστε σε σχολεία, δρόμους, πλατείες και γειτονιές καθημερινά και ακατάπαυστα. Ενάντια σε εθνικισμό, πατριαρχία και φασισμό χτίζουμε τείχη αλληλεγγύης κι αξιοπρέπειας.

- **ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ/ΠΟΡΕΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ 15/09 12:00 ΣΤΟ ΡΟΛΟΙ ΤΗΣ**

ΝΕΑΠΟΛΗΣ

- **ΟΥΤΕ ΣΤΗ ΝΕΑΠΟΛΗ ΟΥΤΕ ΠΟΥΘΕΝΑ ΤΣΑΚΙΣΤΕ ΤΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΣΕ ΚΑΘΕ ΓΕΙΤΟΝΙΑ**

- **ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΦΑΣΙΣΤΑ ΚΑΙ ΟΜΟΦΟΒΙΚΟ ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΙΑ ΘΕΣΗ ΣΤΟΝ ΘΕΡΜΑΙΚΟ**

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης | ak_salonica@espiv.net

Κάλεσμα για την συγκρότηση αντιφασιστικού μπλόκ-13/09(Ιωάννινα)

Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΤΣΑΚΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ
Διανύουμε μια εποχή, όπου η καταδίκη της Χρυσής Αυγής έφερε μια μεγάλη νίκη για το κοινωνικό αντιφασιστικό κίνημα, ταυτόχρονα όμως οδήγησε στη μετάλλαξη του τρόπου με τον οποίο η φασιστική απειλή εκφράζεται. Στην θέση τον ταγμάτων εφόδου, μπήκαν οι “σοβαρές” κοινοβουλευτικές ομάδες με τις γραβάτες και τα κοστούμια. Αυτό φυσικά δεν σημαίνει ότι πρέπει να καθησυχάσουμε, η αλλαγή μορφής του φασισμού θα πρέπει να μας βρει έτοιμους και έτοιμες να τον αντιμετωπίσουμε.
Το δικό μας σκεπτικό, είναι ότι ο αντιφασίσμος πρέπει να εκφράζεται με πλατιά αντιφασιστικά μέτωπα. Θεωρούμε, επιτακτικής σημασίας το να μπορέσουμε να βρεθούμε και να ζυμωθουμε με κάθε άνθρωπο που θεωρεί τον εαυτό του αντιφασίστα, για να καταφέρουμε να δημιουργήσουμε μια μαζική αντιφασιστική πορεία στις 18/09, με ένα κοινό μπλόκ και στη συνέχεια, να οργανώσουμε τις αντιστάσεις μας με περισσότερες αντιφασιστικές δράσεις.
Γι’αυτό, καλούμε σε ανοιχτή συνέλευση για την συγκρότηση αντιφασιστικού μπλοκ, την Παρασκευή 06/09, στις 19:00, στον Ελεύθερο Κοινωνικό Χώρο Αλιμούρα (Τσιριγώτη 14, εντός στοάς

σκόρδου).

ΜΑΖΙΚΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΜΟΣ

Χειρονομία – Αντιεξουσιαστική Κίνηση